

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒/๒๕๕๖

เรื่องพิจารณาที่ ค. ๒๐/๒๕๕๕

วันที่ ๒๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

เรื่อง นายสามศักดิ์ พิทักษ์มงคลกุล นางณัฐธนิชา พิทักษ์มงคลกุล และบริษัท เทเลเมคคอร์ปอเรชั่น จำกัด (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๖๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า ผู้ร้องทั้งสามเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท เทเลการ์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่เกิดจากการร่วมลงทุนตามโครงการร่วมลงทุนเพื่อให้บริการบัตรโทรศัพท์ระหว่างประเทศชนิดเก็บเงินล่วงหน้าและชนิดหักบัญชี ระหว่างบริษัท เทเลเมคคอร์ปอเรชั่น จำกัด กับการสื่อสารแห่งประเทศไทย โดยสัญญาดำเนินการให้บริการบัตรโทรศัพท์ระหว่างประเทศซึ่งเป็นสัญญาตามโครงการร่วมลงทุนดังกล่าวมีข้อสัญญาให้บริษัท เทเลการ์ดคอร์ปอเรชั่น จำกัด มีสิทธิดำเนินการให้บริการและจัดเก็บค่าใช้จ่ายบริการบัตรโทรศัพท์ระหว่างประเทศจากผู้ใช้บริการทั่วไปมีกำหนดระยะเวลา ๑๐ ปี ต่อมาเกิดข้อพิพาทขึ้นระหว่างการสื่อสารแห่งประเทศไทยกับบริษัท เทเลการ์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด ซึ่งข้อพิพาทดังกล่าวเป็นเหตุให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยบอกเลิกสัญญาดำเนินการให้บริการบัตรโทรศัพท์ระหว่างประเทศบริษัท เทเลการ์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด จึงได้เสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการเพื่อขอให้มีคำชี้ขาดว่าการบอกเลิกสัญญาของการสื่อสารแห่งประเทศไทยไม่ชอบด้วยกฎหมายและข้อสัญญา รวมทั้งเรียก

- ๒ -

คำเสียหายในกรณีดังกล่าว แต่คณะอนุญาโตตุลาการได้มีคำชี้ขาดว่าการบอกเลิกสัญญาของ
การสื่อสารแห่งประเทศไทย ซึ่งปัจจุบันแปรสภาพเป็นบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)
ชอบด้วยกฎหมายและข้อสัญญา และให้บริษัท เทเลการ์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด ชำระค่าเสียหาย
บริษัท เทเลเมค คอร์ปอเรชั่น จำกัด ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นบริษัท เทเลการ์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด จึงยื่น
ฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง ขอให้พิพากษาให้คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ

ต่อมาบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้ยื่นฟ้องบริษัท เทเลการ์ด คอร์ปอเรชั่น
จำกัด ต่อศาลล้มละลายกลาง และศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดบริษัท เทเลการ์ด
คอร์ปอเรชั่น จำกัด ต่อมาเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ บริษัท เทเลการ์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด
ได้ยื่นคำร้องต่อศาลล้มละลายกลาง ขอให้ส่งคำโต้แย้งเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า
พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๖๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ หรือไม่
ซึ่งศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้พิจารณาคำร้องดังกล่าวในวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๖ แต่ก่อนถึง
วันดังกล่าว ในวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๕ ศาลล้มละลายกลางได้มีคำพิพากษาให้บริษัท เทเลการ์ด
คอร์ปอเรชั่น จำกัด ล้มละลาย

ผู้ร้องทั้งสามเห็นว่า เมื่อศาลล้มละลายกลางไม่ส่งคำโต้แย้งของบริษัท เทเลการ์ด
คอร์ปอเรชั่น จำกัด ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยก่อนมีคำพิพากษาล้มละลาย จึงต้องถือว่าผู้ถือหุ้นของ
บริษัท เทเลการ์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด ถูกละเมิดสิทธิตามที่รัฐธรรมนูญได้รับรองไว้ กล่าวคือ
พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๖๑ ที่บัญญัติให้ศาลมีอำนาจพิพากษาให้ลูกหนี้
ล้มละลายได้เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้เด็ดขาดแล้ว และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานว่า
เจ้าหนี้ได้ลงมติในการประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรกหรือในคราวที่ได้เลื่อนไปขอให้ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้
ล้มละลาย หรือไม่ลงมติหรือไม่มีเจ้าหนี้ไปประชุมหรือการประนอมหนี้ไม่ได้รับความเห็นชอบ โดยให้
เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจจัดการทรัพย์สินของบุคคลล้มละลายเพื่อแบ่งแก่เจ้าหนี้ทั้งหลาย
เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ได้บัญญัติหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแยกประเภทหนี้ที่ไม่แน่นอนกับหนี้ที่
แน่นอนออกจากกัน ซึ่งเป็นการบัญญัติกฎหมายที่ไม่มีขอบเขตชัดเจน เปิดโอกาสให้มีการใช้ดุลพินิจ
ที่กว้างขวางเกินความจำเป็น อันอาจจะส่งผลให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อลูกหนี้ประเภท
เป็นหนี้ที่ไม่แน่นอนและศาลยังไม่มีคำพิพากษาให้ถึงที่สุดต้องตกเป็นบุคคลล้มละลายเช่นเดียวกับ

- ๓ -

ถูกหนีประเภทเป็นหนีที่แน่นอนและศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด ทั้งที่หนีที่แน่นอนกับหนีที่ไม่แน่นอนมีสาระสำคัญที่แตกต่างกัน การปฏิบัติในสิ่งที่ต่างกันโดยวิธีการเหมือนกัน จึงเป็นการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลโดยไม่เป็นธรรม ผู้ร้องทั้งสามจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๖๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องทั้งสามต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง กำหนดว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญ”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ที่จะใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ได้ นั้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

(๑) ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้อันสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๒) บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

- ๔ -

(๓) ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามคำร้องเป็นกรณีที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๖๓ มาตรา ๖๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ หรือไม่ แม้ผู้ร้องทั้งสามจะเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญรับรองและขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่ผู้ร้องทั้งสามยังไม่ได้ใช้สิทธิยื่นเรื่องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ (๑) และยังมีได้ใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคหนึ่ง (๒) ผู้ร้องทั้งสามจึงไม่ใช่บุคคลที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ดังนั้น คำร้องดังกล่าวจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๕ -

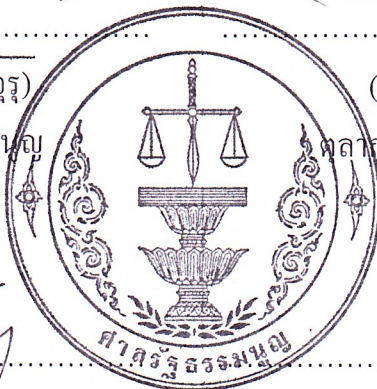
(คำสั่งที่ ๒/๒๕๕๖)

(นายจรูญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจรูญ อินทजार)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล โเอกอูร์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ